

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoE/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715204511
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715204511.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej S. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, XXX XX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 2689/15, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 582,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 1Er/140/2015-15 zo dňa 25. 06. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „exekučný súd“) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Okresný súd uviedol, že v predmetnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 04736/14 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. so sídlom v Bratislave zo dňa 22. 09. 2014. Exekučný súd vyhodnotil zmluvný vzťah založený medzi oprávneným a povinnou zmluvou o úvere zo dňa 27. 02. 2012 ako vzťah spotrebiteľský a rozsiahlo odôvodnil posúdenie tohto zmluvného vzťahu ako aj inštitút spotrebiteľskej zmluvy a neprijateľných zmluvných podmienok. V predmetnom prípade je rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve koncipovaná tak, že dáva na výber žalobcovi s tým, že podanie žaloby na všeobecnom súde sa považuje za rozvázovaciú podmienku vo vzťahu k rozhodcovskej doložke. Napriek tomu, že takto koncipovaná rozhodcovská doložka dáva možnosť na výber, kde podá žalobca žalobu, exekučný súd bol toho názoru, že aj takto koncipovaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa názoru exekučného súdu požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilé zaručiť dojednanie obsiahnuté v rozhodcovskej doložke, ktoré právo výberu spôsobu riešenia sporu a aj subjektu majúceho vyriešiť prípadný spor účastníkov hmotnoprávneho vzťahu zveruje žalobcovi (iniciátorovi konania) a to tak, že tento si môže vybrať ako prejednanie a rozhodnutie sporu rozhodcom, tak i všeobecným súdom. Iniciovanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj spotrebiteľom podľa názoru súdu treba považovať za skôr teoretické až nepravdepodobné, nakoľko okruh možných požiadaviek spotrebiteľa nespĺnených druhou zmluvnou stranou je na prvý pohľad v značnej miere obmedzený s tým, že do tohto okruhu nemožno zaradiť žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže to predpokladá prvotné prejednanie a tiež rozhodnutie sporu zvoleným rozhodcom. Vo svetle neprijateľnej zmluvnej podmienky sa javí už riziko, že spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu (medzi viacerými v tomto prípade len dvoma resp. tromi do úvah prichádzajúcimi spôsobmi riešenia sporu) vykonaného zmluvným partnerom spotrebiteľa a už takáto možnosť spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rovnako stále platí, že túto nerovnováhu nie je spôsobilé eliminovať ustanovenie, ktoré prakticky rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať, odhliadajúc tu od nutnosti urobiť tak v prípadoch obdobných tomu z prejednávanej veci ako prvý, aby tak vylúčil uplatnenie rozhodcovskej doložky druhou stranou vzťahu, nesúce so sebou vlastný záväzok podriaďiť sa takto vykonanej voľbe). Exekučný súd uviedol, že rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z toho dôvodu, že bola koncipovaná tým spôsobom, že nebola medzi spotrebiteľom a dodávateľom osobitne dojednaná. Síce bola rozhodcovská doložka samostatne podpísaná s tým však, že bola vytlačená na formulári a odporca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Keďže bol obsah rozhodcovskej doložky dodávateľom vopred pripravený, len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Exekučný súd na základe uvedeného teda dospel k záveru, že nakoľko je právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci založená na neprijateľnej podmienke, ktorá nebola individuálne dojednaná, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu a rozhodcovskej zmluvy dospel k názoru, že exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu exekučného súdu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa 205 ods. 2 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. Právne posúdenie veci je podľa názoru odvolateľa nesprávne. Exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorý mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zákon o rozhodcovskom konaní. Okrem ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd aplikoval aj § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, a tým na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Exekučný súd posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. V rámci prieskumu exekučného titulu z materiálnej stránky však súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko samotné ustanovenie, o ktoré sa opiera súd v napadnutom uznesení, stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Súd sa tak v rámci materiálneho prieskumu musí obmedziť len na skúmanie výroku rozhodcovského rozsudku. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právnom nedovolenému alebo niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Ak súd na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo Občiansky súdny poriadok, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Ďalej namietal, že strana exekučného konania sa môže vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolaní podanom proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pričom civilné konanie je dvojinštančné. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej oprávnený poukázal na to, že konajúci súd pri posudzovaní predložených dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci, keďže namieta skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/rozhodcovská doložka. Oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ustanovenia § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však podľa názoru oprávneného tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak konanie zaťažil vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V zmysle článku 2 tejto zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., postupuje v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov ako aj v zmysle svojho Rokovacieho poriadku. Exekučný titul bol teda vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom v zmysle uvedeného právneho predpisu. Zmluvné strany sa v zmysle článku 2 odsek 2 druhá veta dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnym vzťahom uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy, t.j.

povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd. Poukázal ďalej na odôvodnenie zákonodarcu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa kde uplatnia svoje práva, súd teda konal nad rámce zákonných ustanovení. Na základe uvedených odvolacích námietok navrhol oprávnený odvolaním napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

Uznesenie okresného súdu vydal vyšší súdny úradník. Odvolaniu oprávneného proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom zákonný sudca nevyhovel a predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu podľa ust. § 374 ods. 4 O.s.p.

Krajský súd, ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Predmetom odvolania oprávneného je procesné rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že dňa 27.01.2015 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, spísaný do zápisnice návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava na vykonanie exekúcie proti povinnej S. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, XXX XX, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 04736/14 zo dňa 22. 09. 2014. Uvedeným rozsudkom bola povinnej ako žalovanej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému ako žalobcovi 582,- Eur s príslušenstvom v splátkach. Následne bola dňa 10. 04. 2015 doručená okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd svoje rozhodnutie rozsiahlo odôvodnil, poukazujúc na ustanovenia vnútroštátneho a unijného práva týkajúceho sa ochrany spotrebiteľa ako aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, pričom vyhodnocoval základný zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinnou ako aj exekučný titul vydaný rozhodcovským súdom z hľadiska uvedených predpisov. Vyhodnotenie základného zmluvného vzťahu (z ktorého nárok je uplatňovaný v tomto exekučnom konaní) ako vzťahu spotrebiteľského a následnú tomu zodpovedajúcu aplikáciu ochrany spotrebiteľa oprávnený v odvolaní nenamietal a nijako nespochybňoval. Oprávnený exekučnému súdu vytýkal, že prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti a neúplne zistil skutkový stav veci.

Z množstva argumentov, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol exekučný súd, považuje odvolací súd za podstatné tie, ktoré sa týkajú vyhodnotenia zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným ako vzťahu spotrebiteľského a následne argumenty týkajúce sa vyhodnotenia rozhodcovskej zmluvy, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu.

Pokiaľ ide o námietku oprávneného týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci exekučným súdom a poukazovanie na to, že exekučný súd aplikoval ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, táto nie je dôvodná, pretože prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí na oprávneným uvádzané ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní neodkazoval, a teda podľa nich pri svojom rozhodovaní nepostupoval.

Pokiaľ odvolateľ namietal prekročenie rámca preskúmvacej činnosti zverenej exekučnému súdu Exekučným poriadkom, odvolací súd zdôrazňuje vzhľadom na oprávneným predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, že súd je nielen v štádiu exekučného konania, v ktorom posudzuje splnenie zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie, ale počas celého konania oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie

exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie, ktoré má predstavovať exekučný titul, uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadiska zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej (vyslovené stanovisko je plne v súlade s názorom vysloveným v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne uznesenie v konaní sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, sp. zn. 3 Cdo 122/2011 zo dňa 09. 02. 2012). Či ide o rozhodnutie formálne vykonateľné sa posudzuje z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané. Z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia, t.j. určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práv a povinností, vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať sa skúma materiálna vykonateľnosť rozhodnutia. Súd môže zároveň v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, t.j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu, a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť.

Otázkou, či súd rozhodujúci v rámci exekučného konania mal právomoc skúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu sa zaoberal už aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení uznesenia sp. zn. I. ÚS 456-/2011-19 zo 23. 11. 2011 uviedol, že „okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť“. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukázal v tomto rozhodnutí aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. 1. 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

Z uvedeného je zrejmé, že postup exekučného súdu pri preskúmaní exekučného titulu bol správny, vykonaný v rámci právomoci zverenej mu Exekučným poriadkom.

Pokiaľ ide o druhú námietku týkajúcu sa neúplného zistenia skutkového stavu, ani táto námietka nie je dôvodná, nakoľko exekučný súd sa dostatočne oboznámil s rozhodcovskou zmluvou obsiahnutou v súdnom spise a jej neprijateľnosť dostatočným spôsobom vyhodnotil. Oprávnený nesprávne uviedol, že exekučný súd neúplne zistil skutkový stav veci, keď namietal, že medzi zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/rozhodcovská doložka. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodcovské konanie, ako alternatíva pri riešení sporov, môže prebehnúť len vtedy, ak bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu na konanie a na rozhodnutie sporu. Ako to vyplýva z § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Podľa § 4 uvedeného zákona môže mať rozhodcovská zmluva formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. V predmetnom prípade je právomoc rozhodcovského súdu preukazovaná písomnosťou označenou ako rozhodcovská zmluva zo dňa 27. 02. 2012 (č.l. 5 spisu), uzavretou medzi oprávneným a povinnou. Exekučný súd má v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nepochybne právo a zároveň aj povinnosť v zmysle vyššie uvedenej argumentácie zisťovať okrem iného aj rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, teda skúmať nielen to, či rozhodcovská zmluva (prípadne doložka) bola medzi oprávneným a povinnou vôbec uzavretá ale aj to, či bola uzavretá platne. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že medzi oprávneným a povinnou ide, ako už bolo uvedené, o spotrebiteľský vzťah a je preto na mieste dôsledná aplikácia ochrany spotrebiteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. 03. 2012 uviedol, že „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdelým patrí právo) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť

tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd naplňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.“

V zmysle uvedeného bol preto správny postup okresného súdu, keď predloženú rozhodcovskú zmluvu skúmal a následne ju v zmysle § 52 a nasl. OZ vyhodnotil ako neprijateľnú a tým aj ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Samotná skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť zmluvy o úvere alebo súčasť Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň ako zmluva o úvere, nie je dostatočným dôkazom o vóli povinnej pristúpiť na tento osobitný spôsob rozhodovania sporu. Povahu formulárovej zmluvy má totiž nielen zmluva o úvere a zmluvné podmienky k nej, ale aj predformulované znenie rozhodcovskej zmluvy. V predmetnom prípade má rozhodcovská zmluva podobu formulára, obdobného tomu, vo forme ktorého bola uzavretá samotná zmluva o úvere. Povinnej neboli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva v skutočnosti v tomto prípade navyše ani nie je alternatívou riešenia sporov, nakoľko ak oprávnený - veriteľ podal návrh na začatie konania na rozhodcovský súd, uskutočnil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve, a po tomto výbere sa už povinný musel podrobiť rozhodcovskému konaniu.

Odvolací súd ešte poukazuje na to, že v ustanovení § 53 ods. 4 OZ je len demonštratívny výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, z čoho vyplýva, že ako neprijateľnú zmluvnú podmienku môže súd vyhodnotiť aj takú, ktorá nespadá medzi neprijateľné zmluvné podmienky konkrétne vymedzené v tomto ustanovení. V predmetnom prípade má rozhodcovská zmluva podobu formulárovej zmluvy, ktorá bola povinnej ako spotrebiteľovi predložená spolu so zmluvou o úvere a Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru k nej bez toho, aby bola dostatočne informovaná o povahe, zmysle a následkoch takejto zmluvy, absentuje v nej teda informovaný súhlas povinnej.

S ohľadom na uvedené preto odvolací súd uznesenie exekučného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.